

SUTARTIS DĒL
EUROPOS
KONSTITUCIJOS
PRIĖMIMO

Priimta Europos Konvento visuotiniu sutarimu
2003 m. birželio 13 d. ir liepos 10 d.

PATEIKTA
EUROPOS TARYBOS PIRMININKUI
ROMOJE

2003 m. liepos 18 d.

PRATARMĖ

2003 m. birželio 20 d. Salonikuose /Thessaloniki/ vykusiame Europos Tarybos susirinkime buvo pateiktos sutarties dėl Europos Konstitucijos priėmimo projekto I ir II dalys.

PRATARMĖ

Europos Sąjungos Vadovų Taryba, susirinkusi Laekene (Belgija) 2001 m. gruodžio 14–15 d. ir konstatavusi, kad Europos Sąjunga pasiekė savo egzistavimo lūžio tašką, sukviėtė Europos Konventą dėl Europos ateities.

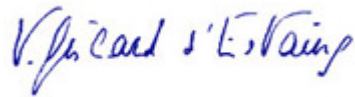
Šis Konventas buvo įpareigotas suformuluoti pasiūlymus trim temomis: piliečių suartinimas su Europos projektu ir Europos institucijomis; politinio gyvenimo ir Europos politinės sferos organizavimas išplėstoje Sąjungoje; Sąjungos pavertimas stabilizavimo veiksnium ir modeliu naujoje pasaulio sąrangoje.

Atsakydamas į Laekeno deklaracijoje iškeltus klausimus, Konventas:

- siūlo geriau paskirstyti Sąjungos ir valstybių narių kompetencijas;
- rekomenduoja jungti sutartis ir suteikti Sąjungai juridinio asmens statusą;
- teikia supaprastinti Sąjungos veikimo priemones;
- siūlo ugdyti Europos Sąjungos demokratiškumą, skaidrumą ir veiksmingumą, plėtojant šalių parlamentų įnašą į Europos projekto teisėtumą, supaprastinant sprendimų priėmimą ir suteikiant Europos institucijų funkcionavimui daugiau skaidrumo bei suprantamumo;
- nustato priemones, būtinas kiekvienos iš trijų Sąjungos institucijų struktūrai tobulinti ir vaidmeniui stiprinti, ypač atsižvelgiant į išplėtimo padarinius.

Laekeno deklaracijoje taip pat klausiama, ar dėl sutarčių supaprastinimo ir pertvarkymo ilgainiui nebus priimtas Konstitucijos tekstas. Konvento darbą galiausiai vainikavo sutarties dėl Europos Konstitucijos priėmimo projekto, susilaukusio plataus pritarimo 2003 m. birželio 13 d. plenarinėje sesijoje, parengimas.

Šiandien, 2003 m. birželio 20 d., mums labai malonu Europos Konvento vardu pateikti šį tekstą Salonikuose [*Thessaloniki*] susirinkusiai Europos Sąjungos Vadovų Tarybai, linkint, kad jis taptų būsimosios Sutarties dėl Europos Konstitucijos priėmimo pagrindu.

Valéry Giscard d'Estaing
Konvento Pirmininkas

Giuliano Amato
Pirmininko pavaduotojas

Jean-Luc Dehaene
Pirmininko pavaduotojas

Projektas

SUTARTIS DĖL EUROPOS KONSTITUCIJOS PRIĖMIMO

PREAMBULĖ

Χρόμεθα γὰρ πολιτεία... καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται.

Mūsų Konstitucija... vadinasi demokratija, nes valdžia yra ne mažumos, bet daugumos rankose.

Tukididas II,37

Suvokdamos, kad Europos žemynas yra civilizacijos lopšys; kad jos gyventojai, banga po bangos atsikraustę čia nuo pirmųjų amžių, laipsniškai plėtojo humanizmą grindžiančias vertybes: žmonių lygybę, laisvę, pagarbą protui,

įkvėptos Europos kultūrinio, religinio ir humanistinio palikimo, kurio vertybės, visada akivaizdžios jos pavelde, įtvirtino visuomenės gyvenime supratimą, kad žmogaus asmenybės ir jos neliečiamų bei neatimamų teisių, taip pat pagarbos įstatymui vaidmuo labai svarbus,

įsitikinusios, kad vėl susivienijusi Europa ketina toliau eiti civilizacijos, pažangos ir klestėjimo keliu visų savo gyventojų, įskaitant silpniausius ir neturtingiausius, labui; kad ji nori ir toliau likti kultūrai, pažinimui ir socialinei pažangai atviras žemynas; ir kad ji trokšta gilinti demokratinį ir skaidrų savo viešojo gyvenimo pobūdį ir siekti taikos, teisingumo ir solidarumo visame pasaulyje,

būdamos tikros, kad savo tautine tapatybe ir istorija besididžiuojančios Europos tautos yra pasiryžusios peržengti ankstesnius susiskaldymus ir, dar labiau susitelkusios, kurti savo bendrą likimą,

tvirtai tikėdamos, kad „susivienijusi savo įvairovėje“ Europa teikia joms puikias galimybes, gerbiant kiekvieno žmogaus teises ir suvokiant savo atsakomybę būsimoms kartoms bei planetai, leisti į didelį rizikingą žygį, paverčiantį ją ypatinga žmogiškosios vilties erdve,

dėkodamos Europos Konvento nariams už šios Konstitucijos parengimą Europos piliečiams ir valstybėms,

[jos, apsikeitusios tinkamai informintais ir patvirtintais įgaliojamaisiais raštais, susitarė dėl šių nuostatų:]

I DALIS

I SKIRSNIS. SAJUNGOS APIBRĖŽIMAS IR TIKSLAI

1 straipsnis. Sąjungos steigimas

1. Šia Konstitucija, įkvėpta Europos piliečių ir valstybių valios kurti bendrą ateitį, steigiama Europos Sąjunga, kuriai valstybės narės patiki kompetencijas siekti joms bendrų tikslų. Sąjunga koordinuoja valstybių narių politiką, siekdama įgyvendinti savo tikslus, ir bendruomeniškai realizuoja jai perduotas kompetencijas.
2. Sąjunga atvira visoms Europos valstybėms, gerbiančioms jos vertybes ir įsipareigojusioms jas kartu puoselėti.

2 straipsnis. Sąjungos vertybės

Sąjunga grindžiama pagarbos žmogiškajam orumui, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis. Šios vertybės yra bendros valstybėms narėms visuomenėje, kuriai būdingas pliuralizmas, tolerancija, teisingumas, solidarumas ir nediskriminavimas.

3 straipsnis. Sąjungos tikslai

1. Sąjungos tikslas – puoselėti taiką, savo vertybes ir savo tautų gerovę.
2. Sąjunga teikia savo pilietėms ir piliečiams laisvės, saugumo bei teisingumo erdvę be vidaus sienų ir vieningą rinką, kurioje konkurencija yra laisva ir neiškreipta.
3. Sąjunga veikia vardan Europos tvarios plėtros, grindžiamos subalansuotu ekonomikos augimu, labai konkurencinga socialine rinkos ekonomika, orientuota į visišką užimtumą bei socialinę pažangą, ir aukštu aplinkos kokybės apsaugos bei gerinimo lygiu. Ji skatina mokslo ir technikos pažangą.

Ji kovoja su socialiniu atmetimu bei diskriminavimu ir puoselėja socialinį teisingumą bei apsaugą, moterų ir vyrų lygybę, kartų solidarumą ir vaikų teisių apsaugą.

Ji puoselėja ekonominę, socialinę bei teritorinę sanglaudą ir valstybių narių solidarumą.

Sąjunga gerbia didelę savo kultūrų bei kalbų įvairovę ir rūpinasi Europos kultūrinio paveldo saugojimu bei plėtojimu.

4. Santykiuose su likusiu pasauliu Sąjunga stiprina ir puoselėja savo vertybes bei interesus. Ji palaiko taiką, saugumą, planetos tvarią plėtrą, tautų solidarumą ir tarpusavio pagarbą, laisvą ir sąžiningą prekybą, skurdo šalinimą ir žmogaus, ypač vaikų, teisių apsaugą, taip pat griežtą tarptautinės teisės laikymąsi ir plėtojimą, įskaitant pagarbą Jungtinių Tautų chartijos principams.
5. Šių tikslų siekiama atitinkamomis priemonėmis, priklausomai nuo Sąjungai Konstitucijoje patikėtų kompetencijų.

4 straipsnis. Pagrindinės laisvės ir nediskriminavimas

1. Sąjunga garantuoja savo viduje laisvą žmonių, turto, paslaugų bei kapitalo judėjimą, taip pat steigimosi laisvę pagal Konstitucijos nuostatas.
2. Taikant Konstituciją, nepažeidžiant joje numatytų konkrečių nuostatų, draudžiamas bet koks diskriminavimas dėl pilietybės.

5 straipsnis. Sąjungos ir valstybių narių santykiai

1. Sąjunga gerbia valstybių narių tautinę tapatybę, būdingą pagrindinėms politinėms ir konstitucinėms jų struktūroms, įskaitant vietovių ir regionų savivaldą. Ji gerbia pagrindines valstybės funkcijas, ypač tas, kuriomis siekiama garantuoti valstybės teritorijos vientisumą, palaikyti viešąją tvarką ir išlaikyti vidaus saugumą.
2. Pagal lojalaus bendradarbiavimo principą Sąjunga ir valstybės narės gerbia viena kitą ir padeda viena kitai vykdyti iš šios Konstitucijos plaukiančias užduotis.

Valstybės narės padeda Sąjungai vykdyti jos užduotį ir susilaiko nuo bet kokių priemonių, galinčių sukelti grėsmę šioje Konstitucijos skelbiamų tikslų įgyvendinimui.

6 straipsnis. Juridinis asmuo

Sąjunga yra juridinis asmuo.

II SKIRSNIS. PAGRINDINĖS TEISĖS IR SAJUNGOS PILIETYBĖ

7 straipsnis. Pagrindinės teisės

1. Sąjunga pripažįsta teises, laisves ir principus, skelbiamus Konstitucijos II dalį sudarančioje Pagrindinių teisių chartijoje.
2. Sąjunga siekia prisijungti prie Europos konvencijos dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos. Toks prisijungimas nepakeis Sąjungos kompetencijų, apibrėžtų Konstitucijoje.
3. Pagrindinės teisės, garantuojamos Europos konvencijoje dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos ir plaukiančios iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, įeina į Sąjungos teisę kaip bendrieji principai.

8 straipsnis. Sąjungos pilietybė

1. Kiekvienas žmogus, turintis vienos iš valstybių narių pilietybę, turi ir Sąjungos pilietybę. Sąjungos pilietybė papildo šalies pilietybę, bet jos nepakeičia.
2. Sąjungos pilietės ir piliečiai naudojami teisėmis ir paklūsta pareigoms, numatytoms Konstitucijoje. Jie turi:
  - teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje;
  - balsavimo teisę ir teisę kandidatuoti rinkimuose į Europos Parlamentą bei vietovių savivaldos rinkimuose gyvenamoje valstybėje narėje tokiomis pat sąlygomis, kaip ir tos valstybės piliečiai;

- teisę trečiojoje šalyje, kurioje neatstovaujama jiems pilietybę suteikusiai valstybei narei, naudotis bet kurios valstybės narės diplomatinė ir konsulinė įstaigų apsauga tokiomis pat sąlygomis, kaip ir tos valstybės piliečiai;
  - peticijos Europos Parlamentui teisę, teisę kreiptis į Europos ombudsmeną ir Sąjungos institucijas bei patariamuosius organus viena iš Konstitucijos kalbų ir gauti atsakymą ta pačia kalba.
3. Šiomis teisėmis naudojama, laikantis Konstitucijoje ir jos taikymo nuostatose apibrėžtų sąlygų bei ribų.

III SKIRSNIS. SAJUNGOS KOMPETENCIJOS

9 straipsnis. Pagrindiniai principai

1. Sąjungos kompetencijas riboja priskyrimo principas. Sąjungos kompetencijų realizavimą reguliuoja subsidiarumo ir proporcingumo principai.
2. Pagal priskyrimo principą Sąjunga veikia neviršydamą kompetencijų, kurias Konstitucijoje jai priskyre valstybės narės, siekdamas savo užsibrėžtų tikslų. Bet kokia kompetencija, Konstitucijoje nepriskirta Sąjungai, priklauso valstybėms narėms.
3. Pagal subsidiarumo principą į sritis, nepriklausančias išskirtinei jos kompetencijai, Sąjunga kišasi tik jei ir kadangi valstybės narės pačios negali deramai pasiekti numatytos veiklos tikslų tiek centriniame, tiek regionų ir vietovių lygmenyje, bet dėl numatytos veiklos masto arba padarinių geriau jų siekti Sąjungos lygmenyje.

Sjungos institucijos taiko subsidiarumo principą pagal Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo, pridedamą prie Konstitucijos. Pagal šiame Protokole numatytą procedūrą šalių parlamentai prižiūri, kaip laikomasi šio principo.

4. Pagal proporcingumo principą Sąjungos veiklos turinys ir forma neviršija to, kas būtina Konstitucijos tikslams pasiekti.

Institucijos taiko proporcingumo principą pagal Protokolo 3 dalį.

10 straipsnis. Sąjungos teisė

1. Realizuojant Sąjungai priskirtas kompetencijas viršenybę valstybių narių teisės atžvilgiu turi Konstitucija ir Sąjungos institucijų priimta teisė.
2. Valstybės narės imasi visų bendrųjų ar specialiųjų priemonių, būtinų iš Konstitucijos plaukiančių ar iš Sąjungos institucijų aktų kylančių išsipareigojimų vykdymui laiduoti.

11 straipsnis. Kompetencijų kategorijos

1. Konstitucijoje priskyrus Sąjungai išskirtinę kompetenciją apibrėžtoje srityje, tik ji gali nustatyti ir priimti teisiškai įpareigojančius aktus, o valstybės narės gali tai daryti tik jos įgalintos arba įgyvendindamos jos priimtus aktus.

2. Konstitucijoje priskyrus Sąjungai su valstybėmis narėmis pasidalijamą kompetenciją apibrėžtoje srityje, Sąjunga ir valstybės narės turi galią šioje srityje nustatyti ir priimti teisiškai įpareigojančius aktus. Valstybės narės realizuoja savo kompetenciją tada, kai Sąjunga nerealizuoja savo kompetencijos arba nusprendžia nutraukti jos realizavimą.
3. Sąjunga turi kompetenciją skatinti ir laiduoti valstybių narių ekonominės politikos ir užimtumo politikos koordinavimą.
4. Sąjunga turi kompetenciją apibrėžti bei įgyvendinti bendrąją užsienio ir saugumo politiką, įskaitant laipsnišką bendrosios gynybos politikos apibrėžimą.
5. Tam tikrose srityse Konstitucijoje numatytais aplinkybėmis Sąjunga turi kompetenciją imtis veiksmų, palaikančių, koordinuojančių arba papildančių valstybių narių veiksmus, tačiau nepakeičiančių jų kompetencijos tose srityse.
6. Sąjungos kompetencijų realizavimo apimtis ir būdai apibrėžti specialiomis kiekvienos srities nuostatomis III dalyje.

12 straipsnis. Išskirtinės kompetencijos

1. Sąjunga turi išskirtinę kompetenciją nustatyti vidaus rinkos funkcionavimui būtinas konkurencijos taisykles, taip pat taisykles šiose srityse:
  - eurą įvedusių valstybių narių pinigų politika,
  - bendroji prekybos politika,
  - muitų Sąjunga,
  - jūrų biologinių išteklių išsaugojimas pagal bendrąją žvejybos politiką.

2. Sąjunga turi išskirtinę kompetenciją sudaryti tarptautinį susitarimą, kai tokia sutartis, numatyta Sąjungos teisiniame akte, būtina jos kompetencijos realizavimui vidaus lygmenyje arba gali paveikti Sąjungos vidaus aktą.

13 straipsnis. Pasidalijamos kompetencijos sritys

1. Sąjunga turi su valstybėmis narėmis pasidalijamą kompetenciją, jei Konstitucijoje jai priskirta kompetencija, nepriklausanti 12 ir 16 straipsnyje nurodytoms sritims.
2. Sąjungos ir valstybių narių pasidalijama kompetencija taikoma šiose pagrindinėse srityse:
  - vidaus rinka,
  - laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė,
  - žemės ūkis ir žvejyba, išskyrus jūrų biologinių išteklių išsaugojimą,
  - transportas ir europinis tinklas,
  - energetika,
  - socialinė politika III dalyje apibrėžtais aspektais,
  - ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda,
  - aplinka,
  - vartotojų apsauga,
  - bendrieji visuomenės sveikatos apsaugos tikslai.
3. Tyrimų, technologijos plėtros ir kosmoso srityse, ypač apibrėždama ir įgyvendindama programas, Sąjunga turi kompetenciją taip imtis veiklos, kad dėl šios kompetencijos realizavimo nebūtų sutrukdyta valstybėms narėms realizuoti savo kompetenciją.

4. Bendradarbiavimo plėtroje ir humanitarinės pagalbos srityse Sąjunga turi kompetenciją taip imtis veiklos ir vadovauti bendrajai politikai, kad dėl šios kompetencijos realizavimo nebūtų sutrukdyta valstybėms narėms realizuoti savo kompetenciją.

14 straipsnis. Ekonominės ir užimtumo politikos koordinavimas

1. Sąjunga imasi priemonių, laiduojančių valstybių narių ekonominės politikos koordinavimą, ypač nustatant svarbiausias šios politikos kryptis. Valstybės narės koordinuoja savo ekonominę politiką Sąjungos viduje.
2. Eurą įvedusioms valstybėms narėms taikomos specifinės nuostatos.
3. Sąjunga imasi priemonių, laiduojančių valstybių narių užimtumo politikos koordinavimą, ypač nustatant svarbiausias šios politikos kryptis.
4. Sąjunga gali imtis iniciatyvų, laiduojančių valstybių narių socialinės politikos koordinavimą.

15 straipsnis. Bendroji užsienio ir saugumo politika

1. Sąjungos kompetencija bendrosios užsienio ir saugumo politikos reikalais apima visas užsienio politikos sritis ir visumą su Sąjungos saugumu susijusių klausimų, įskaitant laipsnišką bendrosios gynybos politikos apibrėžimą, galintį atvesti į bendrąją gynybą.
2. Valstybės narės veikliai ir be išlygų remia Sąjungos bendrąją užsienio ir saugumo politiką tarpusavio lojalumo bei solidarumo dvasia ir laikosi Sąjungos priimtų šios srities aktų. Jos susilaiko nuo bet kokio veiksmo, prieštaraujančio Sąjungos interesams arba galinčio pakenkti jos veiksmingumui.

16 straipsnis. Paramos, koordinavimo arba papildymo veiksmų sritys

1. Sąjunga gali vykdyti paramos, koordinavimo arba papildymo veiksmus.
2. Paramos, koordinavimo arba papildymo veiksmų sritys Europos lygmenyje yra šios:
  - pramonė
  - žmonių sveikatos apsauga ir gerinimas
  - švietimas, profesinis mokymas, jaunimas ir sportas
  - kultūra
  - civilinė sauga
3. Teisiškai įpareigojančiuose aktuose, Sąjungos priimtuose III dalies specialiųjų nuostatų šiose srityse pagrindu, negali būti reikalavimų dėl valstybių narių įstatymų ir nuostatų derinimo.

17 straipsnis. Lankstumo sąlyga

1. Jei vienam iš Konstitucijoje nurodytų tikslų pasiekti Sąjungai atrodo būtina imtis veiksmo politinėje srityje, apibrėžtoje III dalyje, o tam reikalingų galių Konstitucijoje nenumatyta, atitinkamų priemonių imasi Ministrų Taryba, vienbalsiai priėmusi Komisijos pasiūlymą ir gavusi Europos Parlamento pritarimą.
2. Laikydamosi 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos subsidiarumo principo kontroliavimo procedūros, Komisija atkreipia valstybių narių parlamentų dėmesį į šiuo straipsniu grindžiamus pasiūlymus.
3. Šio straipsnio pagrindu priimtose nuostatose negali būti reikalavimų dėl valstybių narių įstatymų ir nuostatų derinimo tais atvejais, kai Konstitucijoje toks derinimas atmetamas.

IV SKIRSNIS. SAJUNGOS INSTITUCIJOS

I skyrius. Institucinė sandara

18 straipsnis. Sąjungos institucijos

1. Sąjunga turi vieningą institucinę sandarą, kuria siekiama:

- įgyvendinti Sąjungos tikslus,
- puoselėti jos vertybes,
- tarnauti Sąjungos, jos piliečių ir valstybių narių interesams

ir laiduoti politikos bei veiksmų, kuriais ji siekia savo tikslų, vieningumą, veiksmingumą bei nenutrūkstamumą.

2. Šios institucinės sandaros dėmenys:

Europos Parlamentas,
Europos Sąjungos Vadovų Taryba,
Ministrų Taryba,
Europos Komisija,
Teisingumo Teismas.

3. Kiekviena institucija veikia neviršydamą Konstitucijoje jai priskirtų galių, laikydamasi joje numatytų procedūrų ir sąlygų. Institucijos tarpusavyje lojaliai bendradarbiauja.

19 straipsnis. Europos Parlamentas

1. Europos Parlamentas kartu su Ministrų Taryba atlieka teisėkūros ir biudžeto valdymo funkcijas, taip pat politinės kontrolės ir konsultavimo funkcijas Konstitucijos nustatytais sąlygomis. Jis renka Europos Komisijos Pirmininką.

2. Europos piliečiai renka Europos Parlamentą visuotiniuose tiesioginiuose rinkimuose laisvu ir slaptu balsavimu penkerių metų kadencijai. Narių skaičius neviršija septynių šimtų trisdešimt šešių. Europos piliečių atstovavimas laiduojamas proporcingai mažinant narių skaičių iki minimalaus keturių narių slenksčio vienai valstybei narei.

Pakankamai iš anksto prieš 2009 m. Europos Parlamento rinkimus, o vėliau prireikus ir prieš paskesnius rinkimus, Europos Sąjungos Vadovų Taryba, Europos Parlamento pasiūlymu ir pritarimu, vienbalsiai priima sprendimą, nustatantį Europos Parlamento sudėtį pagal pirmiau nurodytus principus.

3. Europos Parlamentas iš savo narių renka Pirmininką ir jo biurą.

20 straipsnis. Europos Sąjungos Vadovų Taryba

1. Europos Sąjungos Vadovų Taryba suteikia Sąjungai impulsų, būtinų jos plėtrai, ir apibrėžia jos kryptis bei bendruosius politinius prioritetus. Ji neatlieka teisėkūros funkcijų.
2. Europos Sąjungos Vadovų Tarybą sudaro valstybių narių vadovai arba valstybių narių vyriausybių vadovai, taip pat jos Pirmininkas ir Komisijos Pirmininkas. Jos veikloje dalyvauja Sąjungos Užsienio reikalų ministras.
3. Europos Sąjungos Vadovų Tarybą kas tris mėnesius sukviečia jos Pirmininkas. Jei tai būtina pagal darbotvarkę, Europos Sąjungos Vadovų Tarybos narių nutarimu gali dalyvauti ministras, Komisijos Pirmininko nutarimu – Europos komisaras. Prireikus Pirmininkas šaukia Europos Sąjungos Vadovų Tarybos neeilinį susirinkimą.
4. Išskyrus atvejus, kai Konstitucijoje numatyta kitaip, Europos Sąjungos Vadovų Taryba sprendimus priima bendru sutarimu.

21 straipsnis. Europos Sąjungos Vadovų Tarybos Pirmininkas

1. Europos Sąjungos Vadovų Tarybos Pirmininkas renkamas Europos Sąjungos Vadovų Tarybos kvalifikuotąja dauguma balsų dvejiems su puse metų ir vieną kartą gali būti išrinktas pakartotinai. Rimtų kliūčių arba klaidų atvejais Europos Sąjungos Vadovų Taryba gali nutraukti jo įgaliojimus, laikydamosi tos pačios procedūros.
2. Europos Sąjungos Vadovų Tarybos Pirmininkas:
  - pirmininkauja ir vadovauja Europos Sąjungos Vadovų Tarybos darbams,
  - laiduoja pasirengimą jiems ir jų nenutrūkstumą, bendradarbiaudamas su Komisijos Pirmininku ir remdamasis Bendrųjų reikalų tarybos darbais,
  - stengiasi palengvinti sanglaudą ir bendrą sutarimą Europos Sąjungos Vadovų Taryboje,
  - pateikia ataskaitą Europos Parlamentui po kiekvieno susirinkimo.

Europos Sąjungos Vadovų Tarybos Pirmininkas savo lygmenyje ir pagal savo padėtį laiduoja atstovavimą Sąjungai už jos ribų su bendrąja užsienio ir saugumo politika susijusiais klausimais, nepažeisdamas Sąjungos Užsienio reikalų ministro kompetencijų.

3. Europos Sąjungos Vadovų Tarybos Pirmininkas negali turėti šalies įgaliojimų.

22 straipsnis. Ministrų Taryba

1. Ministrų Taryba kartu su Europos Parlamentu atlieka teisėkūros ir biudžeto valdymo funkcijas, taip pat politikos apibrėžimo ir koordinavimo funkcijas Konstitucijoje nustatytais sąlygomis.
2. Į Ministrų Tarybą įeina po vieną kiekvienos valstybės narės paskirtą ministro lygio atstovą kiekvienai struktūrai. Tik šis atstovas yra įgaliotas įpareigoti jo atstovaujamą valstybę narę ir naudotis jos balso teise.
3. Išskyrus atvejus, kai Konstitucijoje numatyta kitaip, Ministrų Taryba priima sprendimus kvalifikuotąja balsų dauguma.

23 straipsnis. Ministrų Tarybos struktūros

1. Teisėkūros ir bendrųjų reikalų taryba laiduoja Ministrų Tarybos darbų vieningumą.

Atlikdama bendrųjų reikalų tarybos funkcijas, ji kartu su Komisija rengia Europos Sąjungos Vadovų Tarybos susirinkimus ir laiduoja jų nenutrūkstumą.

Atlikdama teisėkūros funkcijas, Ministrų Taryba kartu su Europos Parlamentu svarsto ir priima Europos įstatymus ir Europos įstatymų metmenis pagal Konstitucijos nuostatas. Atliekant šias funkcijas, kiekvienos valstybės narės atstovavimą laiduoja dar vienas arba du ministro lygio atstovai, kurių kompetencijos atitinka Ministrų Tarybos darbotvarkę.

2. Užsienio reikalų taryba rengia Sąjungos užsienio politiką pagal Europos Sąjungos Vadovų Tarybos apibrėžtas strategines gaires ir laiduoja savo veiksmų vieningumą. Jai pirmininkauja Sąjungos Užsienio reikalų ministras.
3. Europos Sąjungos Vadovų Taryba priima Europos sprendimą, nustatantį kitas struktūras, prie kurių gali jungtis Ministrų Taryba.
4. Ministrų Tarybos struktūroms, išskyrus užsienio reikalų struktūrą, rotacijos būdu mažiausiai vienerių metų laikotarpiu pirmininkauja Ministrų Taryboje esantys valstybių narių atstovai. Europos Sąjungos Vadovų Taryba priima Europos sprendimą, nustatantį šios rotacijos taisykles, atsižvelgdama į Europos politinę bei geografinę pusiausvyrą ir valstybių narių įvairovę.

24 straipsnis. Kvalifikuotoji dauguma

1. Europos Sąjungos Vadovų Tarybai arba Ministrų Tarybai priimant sprendimus kvalifikuotą daugumą balsų, ši apibrėžiama kaip dauguma valstybių narių, atstovaujančių mažiausiai trim penktadaliams Sąjungos gyventojų.
2. Kai Konstitucijoje nereikalaujama, kad Europos Sąjungos Vadovų Taryba arba Ministrų Taryba priimtą sprendimą Komisijos pasiūlymu arba kai Europos Sąjungos Vadovų Taryba arba Ministrų Taryba nepriima sprendimo Sąjungos Užsienio reikalų ministro iniciatyva, reikalaujamą kvalifikuotą daugumą balsų sudaro du trečdaliai valstybių narių, atstovaujančių mažiausiai trim penktadaliams Sąjungos gyventojų.
3. Pagal 19 straipsnio nuostatas 1 ir 2 dalies nuostatos įsigalios 2009 m. lapkričio 1 d., po Europos Parlamento rinkimų.
4. Kadangi Konstitucijos III dalyje numatyta, kad Ministrų Taryba priima Europos įstatymus arba Europos įstatymų metmenis pagal specialiąją įstatymų leidybos procedūrą, Europos Sąjungos Vadovų Taryba po mažiausiai šešių mėnesių trukmės patikrinimo savo iniciatyva ir vienbalsiai gali priimti sprendimą, įgalinantį šiuos įstatymus arba įstatymų metmenis priimti pagal bendrąją įstatymų leidybos procedūrą. Europos Sąjungos Vadovų Taryba priima sprendimą pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir pranešusi šalių parlamentams.